

Bezinning 394: Naar de overkant

Matteus 8,18-22 = wekdagen 13° week maandag

Het Woord

Toen Jezus de mensenmassa om zich heen zag, gaf Hij bevel naar de overkant te varen. Maar een schriftgeleerde kwam op Hem af en zei: 'Meester, ik zal U volgen waarheen U ook gaat.' Jezus zei tegen hem: 'De vossen hebben holen en de vogels hebben nesten, maar de Mensenzoon kan zijn hoofd nergens te ruste leggen.' Een ander, een van zijn leerlingen, zei: 'Heer, sta me toe eerst terug te gaan om mijn vader te begraven.' Maar Jezus zei tegen hem: 'Volg Mij en laat de doden hun doden begraven.'

Stilte bij het Woord

Een woord bij het Woord

Een hele mensenmassa volgt Jezus al een hele tijd. Het gaat over mensen uit Galilea, Dekapolis, Jeruzalem, Judea en het gebied aan de overkant van de Jordaan (Matteus 4,25). Dus zowat heel Palestina, op Samaria na, en ook mensen uit het buitenland, joden zowel als heidenen. Maar Jezus maakt zich los van al die mensen en wil naar de overkant van het meer varen, recht naar Dekapolis, volkomen heidens gebied. Dit gebied is vreemd, voor een stuk onbekend en dus niet comfortabel.

En juist op dat moment spreken twee heel verschillende personen Hem aan om Hem te volgen. De eerste is – wat verrassend – een schriftgeleerde. Hij kent de Schrift en ziet in Jezus de sleutel om de Schrift te interpreteren en te beleven. Hij spreekt Jezus dan ook aan als rabbi, leraar. Zijn aanbod is heel ruim en genereus: hij wil Jezus volgen, waarheen dan ook. Jezus wenst hem geen proficiat, dankt hem niet. We horen niet een positief of enthousiast woord. Hij spreekt juist duidelijke taal: Jezus volgen is binnengaan in een niet comfortabel leven. Het is een leven van soberheid, ongemak en voortdurende beweging. Men kan zich nergens en nooit nestelen. De dieren hebben holen of nesten. Maar Jezus en zijn volgelingen verplaatsen zich constant. Dit heeft natuurlijk ook een diepere betekenis. Geen enkele situatie mag als eindpunt beleefd worden. Altijd is er werk aan de winkel met alle energie die dat vraagt. Naar de overkant, altijd weer.

Deze schriftgeleerde hoort Jezus over zichzelf spreken met de term 'Mensenzoon'. Deze titel valt voor het eerst in het evangelie van Matteus. De schriftgeleerde moet perplex gestaan hebben. Hij kent de inhoud van dat begrip. Het is de figuur die van God alle macht krijgt om op het einde van de tijden te oordelen over alle mensen van de hele wereld. En nu wordt hem gezegd dat het de

Mensenzoon is, die hij wil volgen. Hoeveel tijd zal hij nodig gehad hebben om de draagwijdte van Jezus' woorden in te schatten? Wat waren dan zijn reactie en oordeel?

De tweede volgt Jezus al een tijd. Hij is zijn leerling. En volgt Hem dus al. Hij vraagt enkel zijn vader te mogen begraven. De doden begraven is een werk van barmhartigheid. Gods liefde en zorg voor mensen wordt ook op die manier duidelijk. In wat mensen voor mensen doen ervaren we Gods barmhartigheid. Bovendien gaat het over zijn vader. Vader en moeder eren is een van de tien woorden ten leven, die Mozes op de berg Sinaï van God zelf ontving. Wat deze leerling wil doen is dus bijzonder belangrijk, ook en op de eerste plaats vanuit de Schrift. Jezus weet dat en stelt dat geenszins in vraag. Maar Jezus volgen is nog veel belangrijker. Hem volgen vraagt een breuk met zijn verleden en relaties, een radicale verandering. De basis is het vertrouwen in Jezus.

Het verhaal zegt ons niet wat die twee mensen doen. Volgen ze Jezus? Of niet? Of eventueel in een latere fase? We weten het niet. Wat zou ik doen?

Het Woord in mijn leven

Kan ik met mijn volle hart tot Jezus zeggen: 'Ik zal U volgen waarheen U ook gaat'? Nestel ik me in mijn huidige comfortzone, wat mij verhindert om mee te bouwen aan het Rijk van God? Schat ik Jezus' zending belangrijker in dan 'het begraven van mijn vader'?

Bidden met het Woord

Heer Jezus Christus,
U gaat Uw weg
zonder om te kijken.
Volgen vele mensen U
of volgt niemand U:
U vervult Uw roeping.
U werkt in eigen regio,
maar ook in vreemd gebied.
U spreekt niemand naar de mond,
maar toont aan iedereen
de zware vereisten
om met U mee te gaan.
De enige basis om de sprong te wagen
bent U en Uw woord van belofte.
Aan U mogen we ons
in alle veiligheid toevertrouwen. Amen.

© Eric Haelvoet 2015